

n° 3 - martie 2011

**Cenacole de rugăciune
pentru a invoca
reconcilierea**

**Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova**

**"EUHARISTIA
ESTE IUBIREA MEA
MÂNGÂIEREA VIEȚII MELE
ÎN FIECARE ZI...
ESTE SPERANȚA MEA,
FERICIREA MEA"**

Poate să pară anacronistic să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea are mai multă nevoie omul, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Biserica nu renunță să vorbească despre Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele, până la sfârșitul timpurilor. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care doreau și vor și astăzi, să trăiască spiritualitatea de ispășire și reconciliere.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

RUGĂCIUNE

În singurătatea lumii contemporane umanitatea însetată continuă să strige: ”Dă-ne să bem! Căci murim de sete...”

Unde este apa vie pe care să o oferim fraților noștri? Ce putem să oferim în schimbul imenselor așteptări ale oamenilor din timpul nostru?

Cristos este și va rămâne Izvorul inesauribil al oricărui dar, al oricărui har, al oricărui bine adevărat, a oricărei fecundități autentice. Dar noi am închis, am blocat canalele de transmisie a acestei Ape adevărate... Când le vom redeschide? Lumea așteaptă cu o preocupare de nedescris...

Iată-ne aici, aproape de izvor, aproape de stânca din care curge în continuu apa vie: Sfânta Euharistie.

Discursul despre Apa Vie, de fapt, ne aduce imediat aminte de banchetul nostru euharistic, Sfânta Liturghie, unde Cristos devine în mod real hrana și băutura noastră vindecătoare.

- ◆ Doamne, eu sunt cel care are sete,

Tu ești fântâna profundă a inesauribilului Mister al Vieții.

- ◆ Doamne, eu sunt cel care are sete,

Tu ești apa, care potolind setea purifică și purificând ochii și inima, în cele mai largi spații, mă îndeamnă să îmi fie mereu, dar, o sete diferită.

- ◆ Doamne, eu sunt cel care are sete,

Tu ești fântâna și apa din care, dacă cineva bea nu va muri.

- ◆ Tu ești fântâna

și în Tine m-ai făcut să intru

- ◆ Tu ești apa, apa limpede în care mă asimilezi.

Și iată ceea ce este uimitor: eu, care sunt setea, sunt trimis de către Tine la cei însetați. Devin apa vestirii curate, apa care cântă pentru toți mântuirea.

- ◆ A trăi ca și creștini înseamnă să asimilez în mod progresiv experiența lui Cristos și acest itinerar este posibil doar cu o condiție: să ascult Cuvântul lui Dumnezeu, să mă înrădăcinesc în El, să accept exigențele pe care mi le ceri

“Doamne, dă-ne apă ca să bem.”

Dorim această apă vie;

Credem Doamne că Tu ești pentru fiecare dintre noi
Acest izvor de apă vie. Credem că Tu, niciodată nu ne vei lăsa chiar și atunci când simțim sau ni se va părea că suntem singuri, abandonați, pierduți, însetați ca și cum am fi în deșert, iar drumul ni se va părea prea lung. Chiar și atunci, Tu, o Doamne, nu ne vei abandona și ca un râu de apă vie ne vei îndestula în orice moment al drumului nostru. Doamne, dăruiește-ne apa ta vie care țâșnește pentru ca să regenereze și viața noastră.

CUVÂNTUL DOMNULUI (IOAN 4,5-30)

A venit, așadar, într-o cetate din Samaria, numită Sihar, aproape de ținutul pe care Iacob l-a dat fiului său, Iosif. Acolo era fântâna lui Iacob. Atunci, obosit fiind de drum, Isus s-a așezat la fântână. Era pe la ceasul al șaselea. A venit o femeie din Samaria ca să scoată apă. Isus i-a spus: «Dă-mi să beau». Discipolii lui plecaseră în cetate ca să cumpere de mâncare. Așadar, femeia samatieană i-a zis: «Cum, tu, care ești iudeu ceri să bei de la mine, care sunt o femeie samaritană?». De fapt, iudeii nu aveau legături cu samaritenii. Isus a răspuns și i-a zis: «Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este acela care îți spune: "Dă-mi să beau!", tu ai fi cerut de la el și el ți-ar fi dat apa vie». Femeia i-a spus: «Doamne, nici nu ai cu ce scoate apă, iar fântâna este adâncă, de unde deci ai apa vie? Nu cumva ești tu mai mare decât părintele nostru, Iacob, care ne-a dat fântâna și a băut din ea, el, fiii lui și turmele lui?». Isus a răspuns și i-a zis: «Oricui bea din apa aceasta îi va fi sete din nou; dar pentru cel care bea apa pe care i-o voi da, va deveni în el izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică». I-a zis femeia: «Doamne, dă-mi această apă ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin aici să scot». El i-a zis: «Du-te și cheamă-l pe bărbatul tău și vino aici». Femeia a răspuns și i-a zis: «Nu am bărbat». Isus i-a spus: «Bine ai zis "nu am bărbat"; pentru că ai avut cinci bărbați și cel pe care îl ai acum nu este bărbatul tău. În privința asta ai spus adevărul». Femeia i-a zis: «Doamne, văd că tu ești profet. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta, iar voi spuneți că la Ierusalim este locul unde trebuie să te închini». Isus i-a spus: «Femeie, crede-mă că a venit ceasul când nu îl veți adora pe Tatăl nici pe muntele acesta, nici la Ierusalim. Voi adorați ceea ce nu cunoașteți. Noi adorăm ceea ce cunoaștem pentru că mântuirea vine de la iudei. Însă vine

ceasul – și chiar acum este – când adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în Duh și adevăr, căci și Tatăl astfel de adoratori își caută. Dumnezeu este duh și cei care îl adoră, în duh și adevăr trebuie să-l adore». Femeia i-a zis: «Știu că vine Mesia, care este numit Cristos. Când va veni el ne va învăța toate». Isus i-a zis: «Eu sunt, cel care îți vorbesc».

Tocmai atunci au ajuns și discipolii lui. Și se mirau că vorbește cu o femeie. Dar nimeni dintre ei nu i-a zis: «Ce cauți?», sau: «De ce vorbești cu ea?». Atunci femeia și-a lăsat urciorul, a plecat în cetate și le-a spus oamenilor: «Veniți și vedeți omul care mi-a spus tot ce am făcut. Oare nu este acesta Cristos?». Ei au ieșit din cetate și au venit la el.

• ***INVITAȚIE LA INTERIORIZARE:***

1 – Isus este singur, obosit de drumul lung pe care l-a făcut și de aceea se așează lângă fântână. Aici are o întâlnire care va schimba viața femeii samaritane, o întâlnire marcată de multe neînțelegeri; întrebări și răspunsuri care par să se desfășoare pe mai multe planuri.

2 –În cuvintele lui Isus, din când în când, dialogul suferă accelerări, ia diverse întorsături și femeia este luată prin surprindere cu întrebări presante de către interlocutorul său misterios.

1 – Dialogul îi permite lui Isus să-i dezvăluie puțin câte puțin femeii care sunt adevăratele așteptări ale inimii sale; îi permite să dea un nume **setei** sale care o face să vină zi de zi la fântână.

2- Ni se întâmplă și nouă așa: întrebările pe care fiecare dintre noi le are înăuntrul său sunt deseori incomode, imposibil de răspuns. Întrebările exigente ale vieții rămân îngropate sub oboseala muncii de zi cu zi, sub obligații, întâlniri, responsabilități...; și poate că de acolo nu vor mai reappare la suprafață. Puțina încredere pe care o avem, de a putea da acestor întrebări răspunsuri, deseori ne face să preferăm să le uităm.

1 – Isus însă dorește să o facă conștientă pe femeia samaritană, de „setea” care continuă să o chinuiască: este setea după un sens în viață, după iubire, după o perspectivă în viață... care să dureze pentru totdeauna, care să depășească orizonturile cele mai strâmte ale acestei lumi.

2 – Întâlnirea lui Isus cu Samaritana ne spune că, a-l cunoaște pe Domnul Cristos poate cutremura existența: El, de fapt, așteaptă femeia la fântână, intră în discuție cu ea în timp ce ea desfășoară o acțiune cotidiană. Niciodată Samaritană nu s-a gândit că-l va întâlni pe Mesia într-o zi oarecare.

1 – Experiența credinței nu stă în mâinile omului ci, doar în cele ale lui Dumnezeu. Dacă credința ar depinde de noi... de faptele și gesturile noastre, de angajamentele și deciziile noastre... ar putea să fie măsurată cu modestele noastre mijloace. Credința, în schimb, își asumă proporții surprinzătoare sub acțiunea lui Dumnezeu.

2 – Femeia din Samaria l-a întâlnit pe Domnul în timpul unei ocupații cotidiene, în simplitatea vieții de zi cu zi. Nu a fost o întâlnire ușoară, pentru că nu este ușor să-L recunoști pe Dumnezeu într-un om obosit care cere ajutor.

1 – Doar disponibilitatea ei pentru a intra în dialog cu El, întrebările și provocările ei... au făcut în așa fel încât să-l recunoască pe Mesia în chipul fragil al călătorului.

2 – După întâlnirea cu Domnul viața femeii Samaritane. nu mai este aceeași. Nu poate să tacă în privința acestei întâlniri, să nu vorbească despre ceea ce Isus i-a spus...; din ucenic a devenit imediat apostol, misionară a acelei extraordinare experiențe pe care abia a trăit-o.

1 – Experiența sa vrea să ne spună că atunci când am trăit o întâlnire adevărată cu Domnul și i-am îngăduit să ne atingă inima, nu e greu să fim misionari. Și pentru noi este o fântână lângă care Domnul Isus ne

așteaptă pentru a ne da apa vie care ne potolește setea pentru totdeauna.

Moment de adorație în tăcere

Tăcerea și privirea, în acest moment al adorației noastre să ne conducă la Cristos, pentru ca El și, doar El, să atragă la Sine totul din noi.

- **Cântec**

SĂ ACLAMĂM

Mi s-a întâmplat și mie, Isuse:

te-am întâlnit într-o zi în chipul unui sărac, a unui însetat, a unui călător obosit care cere ajutor.

A trebuit să învingi rezistențele, suspiciunile și îndoielile mele pentru a-mi oferi o nouă posibilitate:

apa care țâșnește pentru viața veșnică.

Rând pe rând mi-ai deschis ochii asupra existenței mele,

m-ai făcut să-mi recunosc căderile mele, rănilor, păcatele și infidelitățile mele.

Am încercat să mă împotrivesc, am deschis subiecte de discuție care nu-mi atrăgeau atenția, doar pentru a câștiga timp să mă îndepărtez.

Tu m-ai condus către esențial, către ceea ce contează cu adevărat și mi te-ai descoperit nu doar ca un înțelept, ca un maestru spiritual, sau chiar ca un profet ci, mai degrabă ca și Trimisul lui Dumnezeu, Mesia - Cristos.

Mi s-a întâmplat și mie Isuse,

la una din fântânile istoriei

să te întâlnesc și să te recunosc ca și Mântuitor,

Singurul capabil de a potoli setea mea cea mai profundă.

CUVÂNTUL DEVINE RUGĂCIUNE

Să ascultăm cu atenție și să interiorizăm următoarele versete din Sfânta Scriptură, și să reținem ceea ce în mod profund ne-a impresionat:

- ♦ Atunci poporul, apăsător de sete, cârtea împotriva lui Moise și zicea: "Ce este aceasta? Ne-ai scos din Egipt ca să ne omori cu sete pe noi, pe copiii noștri și turmele noastre?" (Exod 17,3)

- ◆ sufletul meu este însetat de Dumnezeu cel viu; când voi veni și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu? (Psalmul 41,2)
- ◆ De flămânzește dușmanul tău, dă-i să mănânce pâine și dacă însetează, dă-i să bea apă. (Proverbe 25,21)
- ◆ Nu le va fi nici foame, nici sete, soarele și vântul cel arzător nu-i va atinge, căci Cel Care se va milostivi de ei va fi Povățuitorul lor și îi va îndrepta către izvoare de apă. (Isaia 49,10)
- ◆ Iată vin zile, zice Domnul Dumnezeu, în care voi trimite foamete pe pământ, nu foamete de pâine și nu sete de apă, ci foame și sete de Cuvântul Domnului. (Amos 8,11)
- ◆ Fericiți cei ce flămânzesc și însetează după dreptate, căci ei se vor sătura. (Mt 5,6)
- ◆ Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; (Matei 25,35)
- ◆ «Doamne, dă-mi această apă ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin aici să scot». (Gv 4,15)
- ◆ " Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul. Celui ce însetează îi voi da să bea, în dar, din izvorul apei vieții.. (Ap 21,6)

Cântec

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Să repetăm împreună: **Doamne, dă-ne să bem**

- Doamne Isuse, izvor ce țășnește spre viața veșnică: dăruiește Bisericii tale, născută din inima ta strapunsă pe cruce, să fie izvorul de care toți oamenii se apropie pentru a găsi noutatea mesajului, claritatea vieții, curăția inimii. Te rugăm
- Dăruiește tuturor creștinilor să regăsească în apa botezului începutul unui drum care să fie în lume semn de credință, mesaj de speranță, mărturie a unei puternice iubiri. Te rugăm

- Tuturor celor ce sunt flămânzi și însetați după dreptate, fă să găsească în tine, cel Drept persecutat pe nedrept, tăria de a înfrunta dificultățile și obstacolele pentru a găsi în sine și în ceilalți setea după dreptate. Te rugăm
- Fă ca și comunitatea noastră însetată de adevăr, să regăsească în mesajul tău cuvinte de viață capabile să aprindă în noi setea de adevăr, speranța mântuirii, dorința de bine. Te rugăm
- Te rugăm pentru tinerii care, dezamăgiți de realitățile triste ale vieții, sau sunt tentați spre disperare, să regăsească în întâlnirea cu tine încrederea și sensul de a trăi. Te rugăm
- Pentru cei pe care îi chemi să te urmeze, ca să știe a te urma, să pășească împreună cu Tine, să-și compromită viața pentru Tine și să răspundă mereu cu generozitate provocărilor tale. Te rugăm
- Doamne, în societatea noastră sunt mulți însetați care, deseori refuză să se apropie de adevăratul izvor de mântuire. Pătrunde cu harul tău în inimile lor ca să se convertească și să se întoarcă la Tine. Te rugăm
- Pentru cei care te urmează și-și duc crucea împreună cu Tine, ca să nu obosească ei, să o unească cu a Ta pentru răscumpărarea lumii. Te rugăm
- Pentru toți creștinii, ca să reușească, precum Cristos, să fie autentici mărturisitori ai Iubirii lui Cristos, nu doar prin cuvinte ci prin propria lor viață. Te rugăm

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită,
Te ador, Te iubesc și Te rog,
dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
Ea, atrasă de iubirea Ta infinită,
dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață
pentru a colabora cu Cristos,
„Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeuul meu,
să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.
**„fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și la
reconciliere și în lumea întreagă să domnească pacea”.**
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt
viețuiește și domnește în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

O Doamne Isuse, care oferi întregii omeniri însetate apa harului, îți cerem să ni-L dăruiești pe Duhul Sfânt, pentru ca să putem mărturisi cu putere credința noastră și să anunțăm minunățiile iubirii tale. Tu care viețuiești și domnești împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria**

*pe urmele Victorinei Le Dieu
Fondatoare*

După ce a obținut permisiunea episcopului, Victorine împreună cu o tânără, în anul 1864 începe la Avranches (Franța) în casa paternă ceea ce are mai mult la inimă: adorația. Secretul vieții sale este acela al apostolilor autentici din toate timpurile. Într-o societate unde Dumnezeu este disprețuit, uitat, ofensat, huiduit și în care mulți frați mor de foame, suferă abandonul, violența, mizeria, simte că este datoră ei a-și dăruia viața pentru a colabora la planul de Răscumpărare: „Prima datorie a Congregației este adorația ispășitoare....Ea este sursa din care izvorăsc în mod necesar toate darurile pentru celelalte activități... Doar când vom avea inima puternic ancorată în Dumnezeu vom putea să ne aplecăm spre abisul răului pentru a-i ajuta pe alții să iasă...”

- Astăzi într-o lume în care se evidențiază violența, egoism, marginalizare, violarea drepturilor omului, dezorganizare pe toate fronturile, ateism, secte..., este din ce în ce mai urgent să invocăm ispășire, reconciliere, pace, iubire!...

- Victorine Le Dieu, Fondatoarea Surorilor lui Isus Răscumpărătorul, a fost un mare apostol care a trăit aceasta carismă: mare dar pentru Biserică și pentru timpurile noastre.

- În urmarea spiritualității pe care ne-a transmis-o și în comuniune cu cei care o împărtășesc, ne reunim în fiecare lună (pe 22 sau 26) în „Cenacole de rugăciune”, pentru a invoca de la Dumnezeu reconcilierea și pacea.